

bede mig Tilladelse til i Northed at udtale mig om et Par af disse. Der er af den ærede 3die Landssthingsmand for 3die Kreds (Tobiesen) og den ærede 1ste Landssthingsmand for 10de Kreds (Vesien) til § 8 stillet et Ændringsforslag, som gaaer ud paa, at det skal paabydes som Regel, at Biveiene vedligeholdes ved Licitationsarbejde istedetfor ved Naturalarbejde, og at Amtsraadet kun under særlige Omstændigheder deri skal kunne indrømme en Afvigelse. Dette Forslag blev igaar meget varmt anbefalet af den ærede 3die Landssthingsmand for 3die Kreds (Tobiesen), idet han gav Thinget en Fremstilling af, hvorledes Naturalarbejde og Licitationsarbejde i Reglen bliver udført omkring i Communerne. Jeg skal nu tillade mig at troe, at hans Fremstilling af Naturalarbejdet var en Fremstilling af omtrent det fletteste Naturalarbejde, der bliver præsteret, og hans Fremstilling af Licitationsarbejdet derimod en Fremstilling af det bedste, som kunde tænkes udført. Det er ganske vist, at, naar Naturalarbejde i et Sogn bliver udført paa den af den ærede Landssthingsmand igaar beffrevne Maade, ville Veiene komme i en meget slet Forfatning; men jeg troer, at Feilen ligger ikke i selve Naturalarbejdet, men derimod i, at Sogneforstanderskaberne og andre Bedkommende, som skulle føre Tilsyn med Veiarbejdet, ikke have nogen sand Interesse for Veienes Vedligeholdelse, og man stuffer sig, naar man troer, at Licitationsarbejdet altid vil føre til en udmærket Vedligeholdelse af Veiene. Jeg kjender af egen Erfaring Sogne, hvor man har bortliciteret Veiarbejdet, hvor man har skrevet meget vidtløftige Licitationsconditioner, hvor man har ladet Licitationerne afholde af Herredsfogden, og hvor Licitationssummerne ere blevne nedsatte saa betydeligt, at de for en stor Deel ere blevne dækkede ved Salget af det Græs, som voxede ved Veikanten. Man kan deraf slutte, hvorledes Arbejdet er blevet udført. Jeg er imidlertid dog en meget stor Ven af Licitationsarbejde, og skal ogsaa ønske, at det de fleste Steder i Landet kom til at afløse Naturalarbejde, men jeg troer, at det vil skade den gode Sag, hvorfor man virker, naar man i Loven indsætter Bestemmelser, som ville møde decideret Modstand mange Steder i Landet, og

der er Forhold, ikke blot i Jylland, men ogsaa flere Steder paa Nerne, hvor Licitationsarbejde for Diebliffet vilde være ueheldigt. Jeg troer, at Lovforslaget har truffet det Rette, naar det har overgivet i Sogneforstanderskabernes Hænder, om der skal vælges Naturalarbejde eller Licitationsarbejde; jeg troer, at man for det Første skal blive staaende derved, og jeg maa derfor tilraade det ærede Thing at stemme mod det til § 8 stillede Ændringsforslag. — Der er af to ærede jydsk Landssthingsmænd (Mourier-Petersen og Nielsen) stillet et Ændringsforslag til § 7, som gaaer ud paa, at der efter Paragraphens Slutning skal tilføies: „De aarlige Arbejdsplaner blive, saasnart de ere fassatte, at indsende henholdsvis til Amtsraadene og Amtmændene, hvilke Myndigheder tillige ved hvert Aars Udgang tilstilles Beretning om, hvad der i det forløbne Aar er foretaget til Veienes Vedligeholdelse og Forbedring.“ Det blev igaar af det ærede 3die Medlem for 9de Kreds (Mourier-Petersen) udtalt, at den Bestemmelse, som dette Ændringsforslag gaaer ud paa at indføre i Loven, ikke skulde indeholde nogen juridisk Forpligtelse for Sogneforstanderskaberne, men kun en moralst. Dersom dette Ændringsforslag ikke skulde have en større Betydning, veed jeg virkelig ikke, hvad man troer at kunne opnaae derved. Dersom de ærede Forslagsstillere havde stillet et Forslag, som gik ud paa, at Planerne for Vedligeholdelsesarbejdet paa Biveiene skulde lægges af Amtsraadets Veiofficerter og Sogneforstanderskaberne i Forening, at disse Planer skulde indsendes til Amtsraadets Approbation, og at Amtsraadene ved sine Veibetjente skulde paasee, at Arbejdet virkelig blev udført, da skulde jeg med Glæde have stemt for et saadant Ændringsforslag, og jeg troer, at derved vilde man opnaae successive at faae Biveiene bragte i god Stand, i det Mindste i alle Amter, hvor Amtsraadene rigtigt opfatte deres Stilling og de Forpligtelser, der paahvile dem. Men vil man ikke gaae saa langt, og derfor troer jeg ikke, at der er stor Stemning i dette eller i det andet Thing, saa synes jeg, at man skal lade hele Ansvaret hvile paa Sogneforstanderskaberne; saa skal man ikke, saaledes som det blev udtalt igaar af den ærede Indenrigsminister, ved denne Indsendelse